

El maltracte als detinguts

La Sub-Comissió del Terrorisme, integrant de la Comissió parlamentària de Responsabilitats que es troba a Barcelona, ha comprovat que uns presos havien estat maltractats a la Jefatura de Policia.

El cas no és nou. Diríem que és tradicional o emprant una paraula més adequada, endèmic. En tot temps els ciutadans han sabut que als calabossos de la Jefatura de Barcelona es turmentava els detinguts — diríem millor "determinats detinguts" — per arrencar-los confessions de delictes en els quals a determinats policies els semblava que el turmentat havia pres part, o simplement per venjar odís.

Que això passés en temps de Dictadura, de Monarquia, d'irresponsabilitat del Poder i dels seus servidors, d'impunitat dels funcionaris que se sabien emparats des de dalt en llurs arbitrarietats, era perfectament normal. Si no ho haguessin fet així, el règim hauria estat batut de molt abans. Es tractava d'intentar conservar-lo.

Però que això passi en temps de la República, és absolutament inadmissible. Inadmissible per principi i inacceptable pel procediment. Un Cos encarregat de les funcions policiaques i d'ordre públic, que no es vegi amb cor d'acabar el misteri dels delictes com no sigui amb procediments coercitius, donant turment als detinguts, tractant d'arrencar-los declaracions per la violència, és un Cos inepte. No parlem de la covardia que representa turmentar a sang freda homes indefensos, emmanillats. Els homes capaços de cometre aquesta vilèsia no solament no mereixen estar al servei de l'Estat, sinó que ni tan sols no mereixen d'alternar amb les persones decentes. Més concretament cometen un delictes del qual la justícia ha de demanar-los en compte.

No cal que fem història dels errors judicials comesos a base de confessions arrencades per aquests procediments violents. A Espanya, a França, a Nord-Amèrica, arreu del món, sovint es descobren errors judicials soferts de resultat: d'haver donat com a bones declaracions arrencades per aquests procediments. De vegades, quan l'error judicial ha estat descobert, la pena dictada amb una sentència injusta havia estat irrevocable. De vegades hom era a temps de curiar a treure de presidi homes que hi havien estat reclous injustament anys i anys, innocents en absolut del delictes que s'hi havia estat imputat i del qual s'havien confessat autors després d'haver-se sentit incapaces de resistir físicament els turments de què eren objecte.

Això no pot continuar ni un dia més. No pot ésser que un ciutadà estigui, en règim de llibertat, a la mercè de qualsevol funcionari policiaque que el detingui i li doni turment al calabós de Jefatura. No pot ésser ni que hagi comès realment un delictes i n'hi hagi totes les proves evidents.

La Sub-Comissió del Terrorisme, per a fer quedar bé el cap de Policia i els seus superiors jeràrquics, ha derivat delicadament la qüestió, i ha fet veure que admetia com a cert que els turments donats aquests darrers dies a uns presos per uns policies, els havien estat donats en un excés de poder per aquests funcionaris, sense que els seus caps immediats ni mediats en sabessin res. Això està bé per a posar-ho al diari, però, desgraciadament, ningú no s'ho creu.

Des d'aquestes pàgines hem parlat en diverses ocasions de l'actuació d'alguns individus de la Policia i del Cos de Seguretat de Barcelona. Va venir Galarza a Barcelona, examinà llur funcionament, i digué que en realitat es tractava d'un instrument que no funcionava. Però no solament no s'ha solucionat res, sinó que posteriorment, durant la vaga de setembre uns ciutadans que s'havien reclòs en una escola per a no ésser víctimes d'un tiroteig, foren trets d'aquesta i caigueren morts davant la Jefatura de Policia, en un moment de terror dels guardadors de l'ordre. El fet ha quedat impune.

Es urgent, és d'una urgència extraordinària, que els Cossos de Policia i de Seguretat, que varen estar al servei de la Monarquia, de la Dictadura, de l'opressió, i als quals

LES CORTS CONSTITUENTS

Al final de la sessió nocturna del dijous el senyor Galarza formulà greus acusacions contra el senyor March

El començament de la sessió d'ahir es consumí en precís i preguntes. Després la Cambra es reuní en sessió secreta per tal d'examinar les denúncies formulades pel senyor Galarza

Final de la sessió del dijous

JOAN MARCH explica com se li atorgà la prorroga per un ministre d'Estat amb el qual mal tingué la més petita relació política ni personal, el qual ministre estimà convenient que fos un espanyol el que disfrutés d'aquest servei.

I si a això s'afegí els meus afers electrics de Canàries i Balears, hom comprendrà com en 25 anys de treball constant, plenament dedicat als meus afers, he pogut arribar a l'actual situació econòmica de què gaudeixo.

Afirma que no té ni una pesseta invertida en valors estrangers ni dipositada a l'estranger.

Nega que hagi fet afers a l'empara de la dictadura i afirma pel contrari que rebutjà alguns que li foren proposats.

Declarà que està disposat a sotmetre a la Cambra la revisió de tota la seva vida i fortuna.

Acaba dient que sempre s'han establert diferències entre la riquesa heretada i l'adquirida amb el propi esforç i que en aquest sentit creu que mereixerà el respecte de la República, ja que la seva posició es deu únicament al seu esforç personal.

ALTABA diu que no ha de derivar el seu discurs contra la figura d'una persona bancària, sinó contra la banca en general.

Dedica elogis al ministre d'Hisenda.

Passa a parlar de l'afar taronger de València i diu que si hom crea el Centre de contractació de Madrid resultaria perjudicat el productor i no la banca.

Assenyalava com als embalsadors de la taronja s'hi passen grans dificultats, puix no s'allen de dependents de la banca anglesa.

Demana al ministre d'Hisenda que els dóni llibres a curt termini, puix són gent de pocs recursos i no poden desenvolupar-se d'altra manera, ja que de fet queden en suspensió de pagaments amb Anglaterra.

EL SENYOR GALARZA CONCRETA LES ACUSACIONS CONTRA EL SENYOR MARCH

GALARZA manifesta que diverses vegades havia intentat intervenir en el debat econòmic sense poder-ho fer; però avui es decideix, ja que un diputat amb un discurs que és una defensa s'ha anticipat a un atac que no s'ha produït.

Assenyalà que per molt competent que hagi estat el lletrat que ha inspirat l'informe, la Cambra haurà vist ben clarament l'existència d'un monopoli concedit a un espanyol que tenia a les places de sobrania, moros que feien el

s'inclucà la idea que llur funció era d'anar contra els ciutadans, i si es trobaven indefensos amb major motiu, siguin canviats de dalt a baix. L'interès de la República ho reclama. El que Azana ha fet amb l'Ejército i amb la burocràcia, ho ha de fer immediatament amb la Policia i amb el Cos de Seguretat. La República necessita tenir al seu servei gent apta, intel·ligent, responsable, ben pagada, que exerceixi les funcions policiaques i de seguretat tan indispensables que funcionin rigidament, per get honesta que no s'excedeixi mai en les seves funcions i que sàpiga que ha de donar tothora sensació d'estar al servei de la justícia, no pas de la injustícia i del despotisme irresponsable.

contraband en elles, i quan l'Arrendatària volgué defensar els interessos d'Espanya, un Govern usurpador donà el monopoli als contrabandistes i el prengué a l'Arrendatària, tot el qual apareix ben clar en l'expedient de la Comissió de Responsabilitats i en denúncies que ell presentà contra aquell Govern prevaricator, quan fou fiscal del Suprem i que en l'actualitat s'estan tramitant.

Nosaltres — diu — anàvem darrera proves de les quals hi ha indicis en uns telegrams en els quals es parla de sis milions de pessetes per a acabar les coses de la casa real.

Diu que no s'ha d'oblidar l'obrer Palau, assassinat al Grao de València.

Alludeix la querrela contra uns magistrats, admesa pel Suprem, querrela en la qual els perseguí un delictes de prevaricació i diu que en ella apareix assenyalat el camí de la veritat.

Es refereix a un procés d'esplonatge en el qual apareixeren complicats tres espanyols, que eren parens de l'obrer assassinat a València, i s'exhibiren tres cartes falsificades a València, que foren presentades pel senyor March. (Rumors.)

Afegeix que el procés que hom segueix fou tallat en temps de la Dictadura.

Hi ha un sumari — afegeix — en el qual hom veu que el jutge tingué de treure del seu despatx un representant del senyor March, perquè li sonà la xifra de 500.000 pessetes. Aquest jutge fou destituït i el nou jutge prengué declaració al senyor March, contra el qual hi havia acte de processament i preò no revocat i als cinc dies dictà un altre acte en el què hom declarà que no hi ha matèria processable.

Acaba dient que ell ha cregut necessari fer aquestes manifestacions, a fi que siguin conegudes per l'Opinió i per a que hom vegi que els homes que han portat la República volen seguir totes les responsabilitats encara que es llancin a l'hemicicle milions de dòlars.

EL SENYOR MARCH ES DEFENSA

JOAN MARCH rectifica. Diu que no creia que hi haguessin homes de la gosadia del senyor Galarza. (Grans protestes en els escans de la minoria radical socialista.)

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA prega silenci als diputats.

JOAN MARCH: La major acusació llançada pel senyor Galarza és el sobressolament d'un procés seguit contra meu a València, però ha olvidat dir que faltà la matèria processable perquè el procés es féu sobre la denúncia d'uns amics i les cartes no les tenia el jutge. Però jo invito el senyor Galarza que presenti una sola prova de tot el que diu.

Manifesta que el senyor Galarza li envia dir, per mitjà d'un amic, que canviaria de conducta respecte la revolució, perquè del contrari aniria dos pistoles a matar-lo. Recorda que quan el senyor Galarza fou fiscal de la República, constantment publicava notes ofioses relacionades amb el propòsit de desprestigiar-lo i diu que és

La presidència de la República

LA CANDIDATURA DEL SENYOR ALCALA ZAMORA ES VISTA AMB SIMPATIA PER LA MINORIA CATALANA

Madrid, 6. — Els senyors Lluhi i Carner interrogats per un periodista sobre el criteri de la minoria d'Esquerra Catalana quant als Consells tècnics proposats en l'article sisè de la Constitució, manifestaren que no havien canviat impressions sobre el particular creient que no començava la discussió d'aquest tema fins la propera setmana.

Amb respecte a l'elecció del senyor Alcalá Zamora per a President de la República, digueren que no han tractat d'això a la minoria; però que, tanmateix, creuen que el senyor Alcalá Zamora compta amb la simpatia de tots els diputats catalans per l'ajut prestat a les aspiracions generals de Catalunya.

No hi ha dubte, doncs, que la minoria catalana recolzarà el Sr. Alcalá Zamora per a President de la República.

Per últim diu que la Cambra sabrà jutjar-lo amb imparcialitat i que no tem el seu judici.

INTERVENCIO DEL PRESIDENT DE LA CAMBRA

GALARZA demana novament la paraula. EL PRESIDENT DE LA CAMBRA prega que sigui breu, perquè avui no pot seguir-se tractant d'aquest assumpte que serà tractat en una altra sessió o més aviat possible i amb tota l'extensió que calgui.

Alguns diputats protesten contra aquest ajornament.

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA: Hom ha d'informar-se millor i jo sé per què ho diu.

UN DIPUTAT que s'asseu junt al senyor March, diu que ha d'acabar-se això aquesta mateixa nit, puix no és possible seguir-se sentant-se junt a un home sobre el que pesen les acusacions que aquí s'han fet contra el senyor March.

GALARZA INSISTEIX EN LES ACUSACIONS FORMULADES

GALARZA insisteix en seguir parlant i per fi el President de la Cambra accedeix.

Comença dient que és precis averiguar de seguida, i la Cambra ho averiguarà, qui ha dit al senyor March el que succeeix a la Comissió de Responsabilitats. (Molts aplaudiments.)

Insisteix sobre el que abans ha informat i en quant a les inculpacions que li ha dirigit el senyor March fetes amb més o menys vaguetat, diu que afortunadament estan aquí el ministre de Justicia i el degà del Col·legi d'Advocats.

OSSORIO I GALLARDO: En el Col·legi d'Advocats no consta res referent a aquest assumpte.

SANCHEZ ROMAN: Consta tot el contrari.

GALARZA diu que el senyor March, la influència del qual, pel seu diner és ben coneguda, reproduceix aquí campanyes del periòdic "La Tierra".

Aacaba dient que la seva vida és ben clara. (Grans aplaudiments.)

EL PRESIDENT DE LA CAMBRA sospita per acabada la Interpel·lació suscitada per Emilliano Iglesias. (Rialles i rumors.)

Hom aixeca la sessió a la una i deu minuts.

Les acusacions contra el senyor March

L'Inculpat ja cerca defensor abans d'ésser concedit el suplicatori per processar-lo. Melquiades Alvarez es recusa

Madrid, 6. — Melquiades Alvarez ha conferenciat aquesta tarda als passadissos del Congrés amb March.

Don Melquiades li ha dit que la primera part del seu discurs havia estat discreta, però que, pel que havia vist a la Premsa, la segona part no va agradar.

March li ha dit: —Si. Vaig perdre la serenitat, davant del cúmul de falsedats que se'm dirigiren.

Després li ha preguntat a don Melquiades si creia que hom pensava sollicitar a la Cambra el suplicatori per a processar-lo.

Don Melquiades li ha contestat: —No us càpiga el menor dubte. —I creieu que ho concedirà? —Tanmateix.

—Us encarregarieu, aleshores, de la meua defensa? I don Melquiades li ha contestat, magnífic i rotund: —Jo? De cap manera!

La futura residència del President

Madrid, 6. — Els senyors Azana i Casares Quiroga, visitaren aquesta tarda el palau de la marquesa d'Argüelles, a la Castellana, conegut per La Hue'rt a i el trobaren adequat als fin a que hom pensa destinar-lo, o sigui per a residència del futur president de la República.

El preu sembla ésser de quatre milions de pessetes.

També està formada la nova guàrdia republicana.

L'evasió de capitals

INTENT DE CONTRABAN DE JOIES PER VALOR D'UN MILLO I MIG

San Sebastián. — Per una confidència rebuda, la guàrdia civil va saber que s'intentava passar un important contraban a França.

En passar per la frontera fou detingut un automòbil de propietat d'un noble espanyol les inicials del qual corresponen a S. T. A l'interior del cotxe portava joies per valor d'un milió i mig de pessetes. El cotxe venia de Zumalá i era conduït pel xofer, portant dos de les alies del dit noble.

Després d'haver-se inventariat les joies, foren portades en caràcter de dipòsit al Govern civil.

Els interessats alleguen que havien consultat l'afar amb Madrid i que per això se'ls havia dit que no era necessari cap permís. El governador ha demanat aclariments al Govern.

El Govern d'Alemanya rebaixa les despeses de representació dels socialistes

Berlin, 8. — Les despeses de representació dels ministres del Reich que eren fins ara que quaranta mil marc anuals, han estat reduïdes a la meitat. — Fabra.

LES REUNIONS DE LA S. DE N.

El projecte soviètic de Pacte de no agressió

Ginebra, 6. — El Comitè especial encarregat per la Comissió d'estudis per a la Unió europea, d'examinar el projecte soviètic de Pacte de no agressió econòmica, ha adoptat un projecte de resolució aprovant la idea general que serveix de base al projecte del Pacte.

Parlar-nos de l'Ordenació bancària, quan nosaltres carquem la desordenació de tots els ordres!